

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-18Csp/165/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221206507
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Karol Fil'
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7221206507.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudcom Mgr. Karolom Fil'om, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom v C., D. D. E. XX/XX, o zaplatenie 8.737,48 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Stranám nepriznáva nárok na náhradu konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 29.08.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy spolu 8.737,48 eur eur s príslušenstvom, a to na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX uzavretej dňa 09.06.2017. Pôvodný žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanému bola poskytnutá pôžička v sume 8.500,- eur, ktorú mal žalovaný splácať v 120 mesačných splátkach po 152,64 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 18.316,80 eur. Žalovaný však do podania žaloby uhradil len sumu 2.136,96 eur. Pôvodný žalobca v dôsledku neplatenia dohodnutých splátok podľa žaloby pôžičku zosplatnil ku dňu 19.01.2019. Celkový dlh ku dňu podania žaloby bol podľa pôvodného žalobcu vo výške 8.737,48 eur. Úroky z omeškania žiadal žalobca priznať vo výške 5% zo sumy 8.737,48 eur ročne odo dňa 26.01.2019 do zaplatenia. Pôvodný žalobca na preukázanie nároku v konaní predložil: Notársku zápisnicu, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Predžalobnú upomienku s kópiou obálky, Oznámenie o vyhlásené predčasnej splatnosti, Prehľad splátok a úhrad.

2. Žalovanému boli žaloba, prílohy k žalobe, procesné poučenia ako aj výzva na vyjadrenie k žalobe doručené dňa 30.11.2021. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietol aktívnu vecnú legitímáciu pôvodného žalobcu, keď tvrdil, že mu prevod pohľadávky nebol oznámený. Žalovaný tiež namietol, že zmluva nebola s ním uzatvorená, keďže na predloženej zmluve chýba jeho podpis. Na záver žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Pôvodný žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval podaním zo dňa 26.01.2022, kde uviedol, že ide o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie o postúpenie pohľadávky, preto je jeho vecná legitímácia daná. K uzatvoreniu zmluvy uviedol, že išlo o webovú zmluvu uzatvorenú prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, teda bez vyhotovenia písomnej formy podpísanej zmluvnými stranami.

4. Žalovaný v reakcii uviedol, že obsahom notárskej zápisnice nie je pohľadávka uplatnená v tomto konaní. Poukázal aj na § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalovaný naďalej zotrval na tom, že pôvodný žalobca nepreukázal, že je vecne legitimovaný v tomto konaní.

5. Dňa 04.03.2022 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v ktorom pôvodný žalobca oznámil postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., čo preukazoval priloženou Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, dodatkom č. 5 k tejto Rámcovej zmluve, priloženou žiadosťou o postúpenie a prevod, priloženou prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky s identifikáciou postúpenej pohľadávky a priloženým oznámením o postúpení pohľadávky.

6. Uznesením zo dňa 27.04.2022 súd pripustil zmenu v osobe žalobcu, keďže po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv.

7. Žalobca na výzvu súdu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom splnenia povinnosti jeho právneho predchodcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, obsiahnutú v predvolaní na pojednávanie zo dňa 11.10.2023, reagoval podaním doručeným súdu dňa 23.10.2023. V tomto podaní žalobca uviedol, že za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať úver odkazuje na údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu a výdavkov uvedených v zmluve. Žalobca má za to, že výška dosahovaného čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si jeho povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Následne žalobca všeobecne uviedol, že jeho právny predchodca prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overuje pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. v zmluve o úvere a pred poskytnutím úveru skúma prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky a trvanie zamestnania a taktiež v bankových a nebankových registroch sa overuje počet úverov klientov. Ďalej žalobca poukázal na to, že spotrebiteľovi vyplýva povinnosť na žiadosť veriteľa poskytnúť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver a tiež poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9CoCsp/31/2022 zo dňa 22.09.2022. K podaniu žalobca pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Predžalobnú upomienku s kópiou obálky, Oznámenie o vyhlásené predčasnej splatnosti, Prehľad splátok a úhrad, Info k žiadosti 8560501257 a Rozsudok Krajského súdu Žilina spis. zn. 9CoCsp/31/2022.

8. Z dokazovania vykonaného predloženými listinami mal súd preukázané tieto skutočnosti:

- z notárskej zápisnice projektu rozdelenia zlúčením: pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa stal právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Na pôvodného žalobcu – Všeobecnú úverovú banku, a.s. prešli všetky úvery quatro, ktoré spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla, teda aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní.

- zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere Quatropôžička: právny predchodca pôvodného žalobcu a žalovaný uzatvorili prostriedkami diaľkovej komunikácie dňa 09.11.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere quatropôžičku, na základe ktorej sa právny predchodca pôvodného žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zaviazala žalovanému poskytnúť bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 8.500,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 120 mesačných splátkach po 152,64 eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.07.2017 a splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá na 20. deň kalendárneho mesiaca. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 20.06.2027. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 19,62 % ročne. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 19,62 % a priemerná RPMN vo výške 9,68 %. Celková čiastka je uvedená v sume 18.316,80 eur. V zmluve je uvedené, že žalovaný je ženatý, má 2 nezaopatrené deti, je fyzickou osobou – podnikateľom, býva vo vlastnom dome/byte. Ako zamestnávateľ je uvedená spoločnosť FGW s.r.o., jeho mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték a lízingov) sú uvedené vo výške 504,-eur a iné mesačné výdavky sú vo výške 268,-eur, je vlastníkom úverovej karty. Príjem z podnikania za minulý rok bol uvedený v sume 24.784,-eur a základ dane za minulý rok v sume 4.470,-eur. V článku VI. bod 7 zmluvy bol dohodnutý splátkový kalendár, kde je dohodnuté, ktorá časť tej ktorej splátky sa započítava na istinu a ktorá časť tej ktorej splátky na úroky.
- Z prehľadu splátok a úhrad: žalovaný uhradil na splátkach spolu sumu 2.136,96 eur. Poslednú úhradu v sume 152,64 eur vykonal žalovaný dňa 16.10.2018.

- Z info k žiadosti 8560501257: úver bol žalovanému schválený F. G. 09.06.2017 v sume 8.500,-eur, pričom žalovaný žiadal úver 10.000,-eur. V informácii je uvedené, že žalovaný je ženatý, má 2 nezaopatrené deti, je fyzickou osobou – podnikateľom, býva vo vlastnom dome/byte. Ako zamestnávateľ je uvedená spoločnosť FGW s.r.o., jeho mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték a lízingov) sú uvedené vo výške 504,-eur a iné mesačné výdavky sú vo výške 268,-eur, je vlastníkom úverovej karty. Príjem z podnikania za minulý rok je uvedený v sume 24.784,-eur a základ dane za minulý rok v sume 4.470,-eur.

- Z predžalobnej upomienky a kópie obálky: pôvodný žalobca listom zo dňa 22.11.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok a upozornil ho na to, že ak nedôjde k úhrade dlžných splátok, bude oprávnený úver zosplatiť. Zásielka sa vrátila pôvodnému žalobcovi z trvalého pobytu žalovaného ako neprevzatá v odbernej lehote.

- Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: pôvodný žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 20.01.2019, že jeho úver sa stal predčasne splatným v celom rozsahu. Týmto listom žalobca tiež vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu.

- zo žiadosti o postúpenie a prevod, z prílohy 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v znení jej dodatku č. 5 s identifikáciou pohľadávky a z Oznámenia o postúpení pohľadávky: žalobca ako postupník ku dátumu prevzatia mal prijať a kúpiť vrámci balíka pohľadávok aj pohľadávku uplatnenú v tomto konaní. Vzhľadom na dohodu o tom, že dátum prevzatia je dátumom postúpenia, pohľadávka uplatnená v tomto konaní mala prejsť na žalobcu dňa 18.02.2022, ktorý je v žiadosti o postúpenie a prevod uvedený ako dátum prevzatia. Postúpenie pohľadávky bolo zo strany pôvodného žalobcu žalovanému oznámené listom zo dňa 23.02.2022.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe nepoprel, že čerpal úver v sume 8.500,-eur. Namietol iba, že chýba jeho podpis na zmluve. Preto súd považoval za nesporné, že žalovaný čerpal úver a nesporné považoval aj to, že došlo zo strany žalovaného k zaplateniu splátok v celkovej sume vo výške 2.136,96 eur.

10. Súd nárok posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a to § 39 Občianskeho zákonníka, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu spotrebiteľa, § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich postúpenie pohľadávky, podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (najmä §7, § 9, § 11, §17).

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s

ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvoj tretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 19 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 27 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a príjem spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom v deň tvrdeného postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Z vykonaného dokazovania a nesporných skutočností súd zistil tento skutkový stav:

právny predchodca pôvodného žalobcu – spol. Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 09.06.2017 prostriedkami diaľkovej komunikácie Zmluvu o spotrebiteľskom úvere quatropôžička, na základe ktorej táto spoločnosť poskytla žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 8.500,-eur, ktorý sa žalovaný podľa uzavretej zmluvy zaviazal vrátiť v 120 mesačných splátkach po 152,64 eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.07.2017 a splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá na 20. deň kalendárneho mesiaca. Splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na deň 20.06.2027. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 19,62 % ročne. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 19,62 % a priemerná RPMN vo výške 9,68 %. Celková čiastka je uvedená v sume 18.316,80 eur. V článku VI. bod 7. zmluvy bol dohodnutý splátkový kalendár, kde je dohodnutá, ktorá časť tej ktorej splátky sa započítava na istinu a ktorá časť tej ktorej splátky na úroky. Žalovaný na splátkach uhradil spolu sumu 2.136,96 eur. Poslednú úhradu vo výške 152,64 eur vykonal žalovaný dňa 16.10.2018. V zmluve a rovnako v informácii o žiadosti žalovaného o úver je uvedené, že žalovaný je ženatý, má 2 nezaopatrené deti, je fyzickou osobou – podnikateľom, býva vo vlastnom dome/byte. Ako zamestnávateľ je uvedená spoločnosť FGW s.r.o., jeho mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték a lízingov) sú uvedené vo výške 504,-eur a iné mesačné výdavky sú vo výške 268,-eur, je vlastníkom úverovej karty. Príjem z podnikania za minulý rok, t.j. rok 2016 je uvedený v sume 24.784,-eur a základ dane za minulý rok, t.j. za rok 2016, v sume 4.470,-eur. Na základe projektu rozdelenia zlúčením pohľadávka voči žalovanému uplatnená v tomto konaní prešla zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcej spoločnosti na pôvodného žalobcu ako nástupnícku spoločnosť. Pôvodný žalobca

pohľadávku voči žalovanému následne na základe zmluvy postúpil na žalobcu. Postúpenie malo nastať ku dňu 18.02.2022. Postúpenie pohľadávky bolo zo strany pôvodného žalobcu žalovanému oznámené listom zo dňa 23.02.2022.

13. Súd v prvom rade skúmal, či boli splnené zákonné predpoklady pre postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na žalobcu.

14. Čo sa týka namietaného prechodu pohľadávky voči žalovanému uplatnenej v tomto konaní zo spol. Consumer Finance Holding, a.s. na pôvodného žalobcu, tu súd konštatuje že prechod pohľadávky voči žalovanému uplatnenej v tomto konaní zo zanikajúcej spol. Consumer Finance Holding, a.s. na pôvodného žalobcu bol preukázaný predloženou notárskou zápisnicou, obsahom ktorej bol projekt rozdelenia zlúčením. Skutočnosť, že pôvodný žalobca neoznámil prechod pohľadávky žalovaného je v tomto prípade bez významu, keďže k účinnosti prechodu pohľadávky takýmto spôsobom zákon oznámenie o uskutočnení prechodu pohľadávky dlžníkovi nevyžaduje. V projekte rozdelenia zlúčením bolo dostatočne určitým spôsobom vymedzené, že pohľadávky úverov quatro, medzi ktoré patrí aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní, prechádzajú na pôvodného žalobcu. Bližšia konkretizácia jednotlivých pohľadávok nebola potrebná. Súd zároveň dopĺňa, že na tento prechod pohľadávky sa § 477 Obchodného zákonníka nevzťahuje, keďže v tomto prípade nešlo o predaj podniku, ale o prechod pohľadávky zo zanikajúcej spoločnosti na jej právneho nástupcu.

15. Následne sa súd zaoberal tým, či došlo platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní z pôvodného žalobcu na žalobcu. Z dôvodovej správy k § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že novým znením tohto ustanovenia chcel zákonodarca sprísniť sukcesiu do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi. V zmysle dôvodovej správy zákonodarca chcel týmto ustanovením dosiahnuť stav, kedy sukcesia do práv veriteľa bude možná iba v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude zároveň predmetom prevodu alebo prechodu pohľadávka zo spotrebiteľského úveru v celosti. Preto, vychádzajúc zo samotného znenia § 17 Zákona o spotrebiteľského úveru ako aj dôvodovej správy k nemu a úmyslu zákonodarcu v nej vyjadrenej, z § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase tvrdeného postúpenia pohľadávky vyplýva, že právo zo spotrebiteľskej zmluvy je možné platne postúpiť iba v prípade, že postúpenie (i) sa týka celej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy a zároveň (ii) sa uskutoční v čase po dohodnutom konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo postúpenie sa bude týkať pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti – inak povedané v čase, kedy už bola pre zlyhanie spotrebiteľa predčasne zosplatená. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca pôvodného žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde bola dohodnutá konečná splatnosť úveru na termín 20.06.2027. Zo žiadosti o postúpenie a prevod, z prílohy 3 Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok v znení jej dodatku č. 5 s identifikáciou pohľadávky a z Oznámenia o postúpení pohľadávky zároveň bolo preukázané, že pohľadávka uplatnená v tomto konaní mala prejsť na žalobcu 18.02.2022, t.j. v čase pred konečným termínom splatnosti úveru dohodnutým v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Teda pre úspech žalobcu bolo podstatné v prvom rade tvrdiť a preukázať, že došlo k platnému zosplateniu úveru pred dňom 18.02.2022. Žalobca síce tvrdil v žalobe zosplatenie úveru ku dňu 19.01.2019, avšak súd toto zosplatenie považuje za neplatné. Súd totiž dospel k záveru, že právny predchodca pôvodného žalobcu porušil svoju povinnosť uvedenú v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo malo za následok to, že zosplatenie úveru tvrdené v žalobe bolo neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne pre rozpor s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Totiž v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v dôsledku porušenia povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, veriteľ nemôže vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

16. Žalobca totiž v konaní nepreukázal splnenie povinnosti právneho predchodcu pôvodného žalobcu skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pritom povinnosť preukázať skutočnosť, že veriteľ vynaložil odbornú starostlivosť vyplýva pre veriteľa z § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že by právny predchodca pôvodného žalobcu nahliadol do príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver (žalobca tvrdil iba všeobecne to, že právny predchodca pôvodného žalobcu nahliada do nebankových registrov, avšak samotné nahliadnutie v prípade žalovaného nebolo ani tvrdené ani preukázané). Vynaloženie odbornej starostlivosti nevyplýva

ani zo žiadnych predložených dôkazov. Z predložených dokumentov nevyplýva, že by právny predchodca pôvodného žalobcu pred poskytnutím úveru riadne a s odbornou starostlivosťou skúmal a zisťoval príjem a výdavky žalovaného. Žalobca ani len nevysvetlil, z akého čistého príjmu žalovaného pri skúmaní jeho bonity vychádzal a prečo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere a informácie k žiadosti je síce uvedený príjem z podnikateľskej činnosti za rok 2015 v sume 24.784,-eur, avšak základ dane za rok 2015 je tam uvedený iba v sume 4.470,-eur. Z uvedených dokumentov napokon ani nevyplýva, či ide o príjem žalovaného alebo o príjem spoločnosti FGW, s.r.o. Aj keby sme prijali záver, že ide o príjmy žalovaného, je si potrebné uvedomiť, že dosiahnutý základ dane nepostačoval na krytie ani len finančných výdavkov žalovaného, ktoré boli uvedené v daných dokumentoch v mesačnej výške 504,-eur (ročne 6.042,-eur) a z príjmu vo výške 24.784,-eur právny predchodca žalobcu nemohol pri vynaložení odbornej starostlivosti vychádzať. Keďže od tohto príjmu bolo nevyhnutné odrátať vynaložené výdavky žalovaného. Súd zároveň konštatuje, že žalobca žiadnym spôsobom ani len nevysvetlil, ako si overil deklarovaný príjem žalovaného. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby veriteľ vzal na zreteľ existujúcu a aktuálnu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca pôvodného žalobcu sa spoľahol pri posudzovaní bonity žalovaného na zjavne nedostatočné informácie, ktoré si nijako neoveril. Preto jeho konanie nemalo kvalitu konania s odbornou starostlivosťou. Žalobca dokonca ani len netvrdil a nepreukázal nahliadnutie do príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Teda možno konštatovať, že právny predchodca pôvodného žalobcu posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Preto konanie právneho predchodcu pôvodného žalobcu súd považuje dokonca za hrubé porušenie jeho povinnosti konať s odbornou starostlivosťou majúce za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalobca v konaní nepreukázal ani postupovanie právneho predchodcu pôvodného žalobcu v súlade s § 7 ods. 19 až 42 Zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä nepreukázal, že by došlo zo strany právneho predchodcu pôvodného žalobcu k určeniu limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver a jeho spĺňanie zo strany žalovaného. Súd teda konštatuje, že v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch došlo zo strany právneho predchodcu pôvodného žalobcu k hrubému porušeniu povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca totiž neuniesol dôkazné bremeno ohľadom toho, že pred poskytnutím úveru právny predchodca pôvodného žalobcu zistil riadne príjem a výdavky žalovaného alebo že nahliadol do príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a ohľadom toho, že právny predchodca pôvodného žalobcu splnil svoje povinnosti uvedené v § 7 ods. 19 a 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Vzhľadom na uvedené neplatné zosplatnenie úveru nedošlo k tvrdenému platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na žalobcu. Totiž v zmysle § 17 Zákona o spotrebiteľských zákonoch v znení účinnom v deň tvrdeného postúpenia pohľadávky (18.02.2022) platne nemožno postúpiť pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pred dohodnutým dňom konečnej splatnosti. Preto žalobca nie je aktívne vecne legítimovaný v tomto konaní.

18. Aktívnu vecnou legítimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legítimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legítimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo205/2009).

19. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

20. Záver súdu o porušení povinnosti právneho predchodcu pôvodného žalobcu uvedenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je spôsobilý zmeniť ani poukaz žalobcu na Rozsudok Krajského

súdu v Žiline spis. zn. 9CoCsp/31/2022 a jeho odôvodnenie. V prvom rade neide o rozhodnutie, ktoré by bolo pre toto konanie záväzné, keďže to nie je rozhodnutie najvyšších súdnych autorít a hlavne skutkové okolnosti nie sú totožné so skutkovými okolnosťami v tomto konaní. Žalobca v tomto konaní netvrdil ani nepreukázal, že žalovaný mu poskytol na jeho žiadosť nepravdivé údaje, no hlavne žalobca ani na výzvu súdu neuniesol svoje dôkazné bremeno o splnení povinnosti právneho predchodcu pôvodného žalobcu podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, hlavne nepreukázal nahliadnutie do príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nepreukázal splnenie povinností uvedených v § 7 ods. 19 a 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch a žiadnym spôsobom nevysvetlil a nezrejmlil z akého čistého príjmu žalovaného vychádzal pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Totiž žalobca ako neúspešnejšia strana nemá právo na ich náhradu a úspešnejšiemu žalovanému, ktorý bol úspešný v rozsahu 100% (žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu), v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).